

4) Τέταρτον, την εσφαλμένη χρήση νομικής βάσης

Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, εάν η Επιτροπή θεωρούσε ότι ο νόμος 4002/2011 δεν εφαρμόζεται ορθά από την Ελληνική Δημοκρατία, όφειλε να κάνει χρήση του άρθρου 258 ΣΛΕΕ κινώντας νέα διαδικασία παράβασης και όχι να απαιτεί τη συνέχιση καταβολής της χρηματικής ποινής.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2012 — Energetický a průmyslový και EP Investment Advisors κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-272/12)

(2012/C 250/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Energetický a průmyslový holding a.s. (Brno, Τσεχική Δημοκρατία) και EP Investment Advisors s.r.o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: K. Desai, Solicitor, J. Schmidt και M. Peristeraki, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 28ης Μαρτίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου (άρνηση περί υποβολής σε έλεγχο) στην υπόθεση COMP/39793 — EPH κ.λπ.,
- επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό του το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες ή να το μειώσει κατά το ενδειγμένο μέτρο,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου. Συγκεκριμένα, κατά τις προσφεύγουσες συντρέχει περίπτωση προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας τους λόγω παρατυπιών κατά τη διενέργεια του ελέγχου, ιδίως καθόσον η Επιτροπή δεν μερίμνησε ώστε οι ενδιαφερόμενοι να ενημερωθούν προσηκόντως για τα καθήκοντά τους κατά τη διάρκεια του ελέγχου και για τις συνέπειες της μη συμμορφώσεως.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι προσφεύγουσες αρνήθηκαν να υποβληθούν σε έλεγχο είναι αβάσιμη και δυσανάλογη. Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή για την απειλοκή του λογαριασμού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή την εκτροπή των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον κεντρικό υπολογι-

στή των προσφευγουσών στην προκειμένη περίπτωση δεν ήταν επαρκή για να στοιχειοθετηθεί παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, του Συμβουλίου. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι ο έλεγχος δεν παρεμποδίστηκε από πρόθεση ή αμέλεια των προσφευγουσών.

- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του «τεκμηρίου αδιωότητας» καθόσον η Επιτροπή χειρίστηκε την υπόθεση χωρίς τη δέουσα επιμέλεια και διαφάνεια, ενώ υπήρχαν ενδείξεις ότι η Επιτροπή τήρησε αρνητική στάση εις βάρος των προσφευγουσών λόγω άσχετων γεγονότων για τα οποία δεν μπορούσαν να θεωρηθούν υπεύθυνες οι προσφεύγουσες.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλεται επικουρικώς, προς στήριξη του δεύτερου αιτήματος, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει να μην ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της αιτιολογήσεως κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L1, σ. 1)

Προσφυγή της 15ης Ιουνίου 2012 — FC Dynamo-Minsk κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-275/12)

(2012/C 250/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Football Club «Dynamo-Minsk» ZAO (Minsk, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: D. O'Keeffe, Solicitor και B. Evntimov, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 265/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 8α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος της Λευκορωσίας (ΕΕ 2012 L 87, σ. 37), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα,
- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2012/171/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2010/639/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας (ΕΕ 2012 L 87, σ. 95), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.